

Coi xong truyền này, ngóm nghĩ lõi, quí là chúng ta đỗ bắc điu thít, không kí gì giàu nghèo, cù không "bỗ" sòng dỗi i chỗ đỗ Cõng Sõn là đỗ bắc điu rõi.

Bỗn thân mõn,

Một ngõi bỗn cõa tôi ở Pháp v a đ i Việt-Nam v . Anh k  tôi nghe câu chuy n kh i h i... đ n trong xã hội... đ , nghe bu n c  i nh  chuy n... t u! B y gi  tôi l i m  n l i c a Anh, k  l i cho B n nghe, đ  T p K y tu n này được vi t dưới th  văn... truyền c  i ra nước m t!

Hôm đó, anh đang b n đ i d o ph  『H -N i đ  mua vài thứ quà l u ni m. Xe thông tin đ i kh p th  đ o quảng cáo cu n phim “Nguy n-Ái-Quốc 『 H ng-K ng” đang chiếu t i các r p. T  m ,

anh muòn biòt dàn Hà-Hòi thòng thòc nghò thuòt thò bòy nhò thò nòo? Anh bòo bòc tài xòc-xi chò anh đòn ròp hãt sang tròng càa thò đò Hà-Nòi là ròp Fansland. Xe dòng tròng ròp, anh mòi biòt là mònh lòm lòn, vìròp vòng nhò Ch&u;a Bà Đãn.

Phim nòi vì Hà-Ch&u;a-Minh Nguyòn-Ái-Quòc mà ngò i dàn thò đò Hà-Nòi thò là hay sao? Cèt hòng, anh vìi quay lui, tìm ngò i tài xòc-xi thòt thòy bòc ta đàng đòu bòn kia đòng, mòm cò i ròt hiòn, bòc bòo anh “Tôi biòt thò nòo ông cùng quay vì. Cuòn phim đó cùng mà xem? Hòm đòu tièn chò bán đòng 24 vè. Ngòy hòm sau, chò bán đòng đòc nhòt 1 vè, nèn chò ròp đà phòi trò 1 vè nòy lòi vì khòng chiòu nòa.” Ngòc nòi, anh hòi “Dàn Hà-Nòi khòng thòch xem phim nòi vì làn tò càa hò hay sao?” Bòc tài đàp “Còn phòi hòi! Nòu gòp phim hay, ròp đòng, chen chòn khòng lòt.” Tìm òm, anh lòi hòi “Thò ròp chòa đòng bao nhièu ngò i mòt suòt?” Bòc tài xòcò i thònh tièng “Nhòng 250 ghòc cò. Do đò, vìi sò khòch 24 ngò i mà chiòu, cùng đò chòt chòròp ròi. Huòng chi chò có 1 ngò i.”

Tròn đòu nò đòng vì, bòc tài xò nói chuyòn nò nhò bòp rang. Nòo là nhà làm phim phen nòy bòlò nòng, vì đò đã bò ra mòt sò vìn đòu tò vì Tàu còng sòn xuòt cuòn phim. Nòo là phim đò quay ròng rò hai thòng lièn tòc là Quòng-Đòng. Nòo là tèn phim ban đòu đòng đòt là “Thoát hòm là Hòng-Kòng” cho cùng vì ly kò... xà hòi đòn đò hòp dòn khòn giò. Nhòng khi vòao Viòt-Nam, mòy tay càn bòlò đòt tòng bòlò ròng Bòc vìn còn hòp dòn trong quòn... chòng thò đò Hà-Nòi, nèn cho đòi tèn phim thònh “Nguyòn-Ái-Quòc là Hòng-Kòng”. Khòng ngò sáng kiòn nòy lòi trò thònh... ác kiòn, khi ngò i dàn Hà-Nòi chò còn ngòhe đòn tèn “Cào giòa vìa dòo vìa dai. Buòn dàn bòn nòng còt hai sòn hòa”, đò vìi đòng càa bòo nhau tòy chay cuòn phim. Bòo hòi chò ròp Fansland tòng, tòn càa quòng cào ròm rò cho cuòn phim, mà khòng còm ma nòo vòao xem. Trong khi tròng đó cùng hòt, tòng phen nòy đòa tèn tuòi bòc ra, sò hòt bòc. Khòng ngò chò còn ngòhe tèn thòy ma HCM, ngò i dàn Hà-Thònh đò chòy cò, sò ròng lòi bòlò chòm chòn nhò nèm 1954 thò khòn đòn!

Đòn đòy, anh bòn bòt chòc giòng Hà-Nòi càa bòc tài xòc-xi cò i cò i, nòi “Ông biòt khòng? Bòy giò mà còm cò cuòc di cò nhò nèm 1954, dàn Hà-Nòi sò đòp nhau vèi cò... vèi đòi ra mà làn tòu bay hay xuòng tòu thòy ra nòng ngoòi. Dòo lòy tôi còn bòe, chòa biòt gòi. Thò nhòng sau 1975, còm ông bòc vòao Nam, cò đòay nghiòn hò hàng trong Nam ròng “Cò khò! Sao bòy giò còn là đòy? Tôi tòng vòao đòy sò khòng gòp mòt ai sòt cò! Làm sao mà khòng chòu đòi Mò nhò? lòi làm gòi cho khò mòt đòi cha, ba đòi con nhò chòng tôi đòy? Các ông bòa rõ thòt là... dòi dòt hòt sòc!”

Anh bòn thòm thònh câu chuyòn càa bòc tài xò, lòng thònh khòng gòp lòi nòo. Xuòng xe, anh trao cho bòc tài xò hòt nhòng đòng tièn anh vèt trong hai tòu quòn. Gòp đòi hay gòp ba giá tièn phòi trò. Bòc tài xò còm lòn vì còn nói “Tôi vìi ông chòc cò đòi chò gòp nhau mòt lòn nòy, nhòng tôi xin nòi ngay là còc ông là bòn Âu Mò lòy, chòc kòp tròng đòc đòbòc đòi u. Thoát khòi làm dàn

Vi<t-Nam còng sòn còng nhò đò cò tái sinh mòt ki<p>khác đòy! Cò gòng làm vi<c>c phòc đòc đò

con cháu đòc nhò.”

Câu chuy<n đòn đây là hòt. Nhòng cái “hòt” còa nó còn vòng mòi trong trí tôi. A ha! Bòn và tôi đang lò Mò, vòy thì - theo lòi bác tài xò – Bòn và tôi cũng đã đòc đòbòc đòi&u nhò. Đòi&u này phòi hòi lòi Mò tôi đã. Nhòng hòi chuy<n đòi xòa vòi mòt bà cò! đã 84 tu<i>, đôi tai đòi&u lác thì thòt là khó khăn. Thôi vòy. Cò xem nhò Bòn và tôi đã đòc đòbòc đòi&u.

Thò nhòng, có nhi<u kò sòng lò hòi ngo<i> i tò lâu, mà không dám nhòn là mình đòbòc đòi&u đòy, Bòn lò!

Thân mòn chào Bòn,